

[Mimi Jakobsen]

noget ved den 10. klasse og så i øvrigt lade så mange som overhovedet muligt gå i gymnasiet efter 9. eller tage EFG-basisåret efter 9. klasse.

Så er der talt en del om disciplin i dag, og der er blevet fremsat et forslag til motiveret dagsorden. CD kan ikke stemme for fremskridtspartiets dagsordensforslag. Ikke fordi vi ikke anerkender, at der er et problem, for vi hører om det daglig og jævnlig fra både elever, lærere og forældre, men når vi rundt omkring bliver spurgt, hvad vi vil gøre ved det, må jeg sige, det ved jeg ikke. Jeg tror ikke, andre end lærere, elever og muligvis et skolenævn kan tage stilling til, hvilke disciplinære midler man kan bruge, når man når så langt ud, at man ikke mere kan snakke sig fra tingene. Jeg tør ikke sætte politikere til det; det må jeg sige med al respekt for dette tings medlemmer.

Et andet problem, som jeg dårligt kan nå at komme ind på nu, er spørgsmålet om integration af de svage elever. Det har vi tidligere fra CDs side udtrykt megen betænkelighed ved, og det ikke alene af de økonomiske årsager, som vi overhovedet ikke kan overskue, men sandelig også, fordi det er et spørgsmål, om vi overhovedet gavner en meget stor del af de elever, der skal integreres, ved at integrere dem i normalklasser.

Et andet problem, jeg gerne vil rejse i dag, og som vi muligvis vil tage fat på senere, er spørgsmålet om skolepsykologernes rolle. Centrum-demokraterne nærer megen respekt og beundring for det arbejde, skolepsykologerne udfører, men det er også givet, at mange forældre føler sig så utrygge, at de ikke går ind i dette samarbejde, og uden et samarbejde mellem psykolog og hjem tror jeg det er halsløs gerning. Vi mener derfor, at forældrene burde have en mulighed for at sige nej til behandling hos skolepsykolog for deres egne børn.

Jeg har kort været inde på spørgsmålet om gymnasiet. Jeg mener stadig væk, det er fantastisk vigtigt at slå fast, at gymnasiet er for de bogligt dygtigste, medens EFG og mesterlære er for de praktisk dygtigste. Lad os for enhver pris undgå en integration af de 16-19-åriges uddannelse.

Jeg kan desværre ikke nå mere.

Ebba Strange (SF):

Det er blevet sagt, at der ikke var noget epokegørende nyt i ministerens redegørelse. Det havde vi vel heller ikke ventet med den formulering, forespørgslen har, for efter at have hørt statsministerens åbningstale og set den skriftlige åbningstale er vi forberedt på, hvad der kommer, og hvad der ikke kommer.

Jeg skal heller ikke her knytte bemærkninger til fremsatte lovforslag – dem har vi haft lejlighed til at kommentere – eller til ikke-fremsatte forslag – dem vil vi få lejlighed til at kommentere – men derimod føler jeg mig nok forpligtet til at knytte nogle bemærkninger til den nye aftale, der er indgået mellem folkeskoleforligspartierne, og som jo har været meget debatteret dels herinde, dels ude omkring i landet.

Som det vil være de fleste her i salen bekendt, var et af SFs hovedsynspunkter i forbindelse med folkeskoleforliget, at folkeskolen skulle kunne udvikle sig til at blive en enhedsskole med tilvalgsmuligheder uden eksamen, at vurderingen af undervisningens kvalitet og elevernes udbytte af uddannelserne skulle ske løbende gennem hele undervisningsforløbet, og at adgangen til gymnasiet på baggrund af en sådan løbende vurdering skulle være fri, det vil sige, at elever, der var gået ud af folkeskolens 9. klasse, skulle kunne komme i gymnasiet, hvis de havde lyst og mente, at de kunne magte det.

Det gik ikke sådan, som SF ønskede, med den nye gymnasielov. Tværtimod gik det sådan, at socialdemokratiet sammen med borgerlige partier gennemførte en gymnasielov, der på forhånd bandt visse elevers valg af fag helt nede i 7. klasse og i 9. klasse til henholdsvis tysk og latin, og som gjorde afsluttende prøver tvungne for elever, der ønskede at komme i gymnasiet.

Vi opfattede og har givet udtryk for den opfattelse, at gymnasieloven i virkeligheden var et brud med nogle principper i folkeskoleforliget. Da ønsket om at styrke historie og idræt kom frem fra nogle af folkeskolepartierne side, var det derfor naturligt for os i socialistisk folkeparti at foreslå, at det f. eks. kunne ske på bekostning af faget latin. Der er ikke nogen af de obligatoriske fag i 8. og 9. klasse, vi ønsker at være med til at stryge i. Når det gælder tilbudsfagene, så det for os ud, som om baggrunden for de tilvalg, der er blevet foretaget, dette, at så mange vælger netop latin, må søges i gymnasieloven. Der-